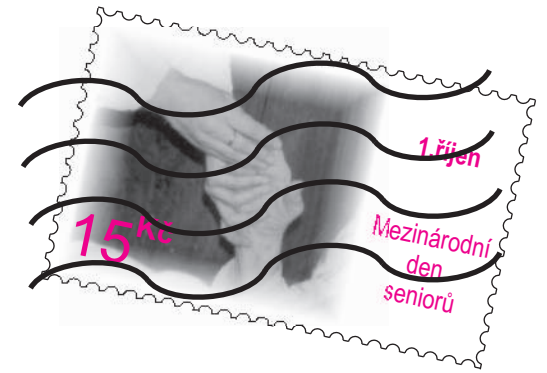

Charita Zábřeh
Žižkova 15
789 01 Zábřeh

"Výroční zpráva 2004"

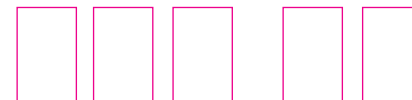

PO OTEVŘENÍ PROSÍM
DŮKLADNĚ PŘEČTĚTE

DOPIŠ

PRO

VÁS

Posláním Charity Zábřeh je projevovat milosrdnou lásku skutky, a tak naplňovat křesťanské učení o lásce k člověku. Vyhledává potřebné a poskytuje pomoc lidem bez rozdílů vyznání, rasy... v nepříznivé životní situaci a podporuje jejich začlenění do běžného života. Služby poskytuje především na území děkanátu Zábřeh a podle možností kdekoli u nás i v zahraničí.

Z tohoto poslání vyplývají následující cíle:

- Praktickým skutkem naplňovat největší Kristovo přikázání - přikázání lásky
- V rámci svých možností pomáhat všem potřebným bez rozdílu rasy, národnosti nebo náboženského přesvědčení.

Základní údaje:

Charita Zábřeh je organizace římskokatolické církve s vlastní právní subjektivitou zřízená olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem.

Je zaevidována jako církevní právnická osoba u Ministerstva kultury ČR podle § 16 zákona 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech. Datum posledního výpisu z rejstříku církevních právnických osob je 19.11.2003.

Svou činnost vyvíjí již od 1.4.1992. Je součástí Arcidiecézní charity Olomouc, České katolické charity a Caritas Internationalis (mezinárodního společenství charit).

U Krajského úřadu v Olomouci je zaregistrována jako nestátní zdravotnické zařízení.

Územní působnost: děkanát Zábřeh (viz mapa na straně 2)

Sídlo: Zábřeh, Žižkova 15, PSČ 789 01, tel. a fax: 583 412 587

E-mail: zabreh@caritas.cz

Web: <http://www.zabreh.caritas.cz>

IČO: 42766796

Bankovní účet: KB Zábřeh, č.ú.1048347-841/0100

Statutární orgán: ředitel - od roku 2002 je olomouckým arcibiskupem pověřen výkonem této funkce Jiří Karger.

Poradní orgán: Rada Charity, která v roce 2003 pracovala ve složení:

Předseda: Petr Haltmar, finanční poradce

Členové: MUDr. Anna Svobodová, praktická lékařka

MUDr. Eliška Mikovcová, praktická lékařka

Marcela Klimková, programátorka výpoč. střediska MEP Postřelmov

Hana Lexmanová, pracovnice Římskokat. farního úřadu Zábřeh

Eva Fričarová, vedoucí referátu sociálních věcí při MÚ Mohelnice

Jiří Lazebníček, ošetřovatel v psychiatrické léčebně ve Šternberku

Mgr. František John, student PGS přírod. fakulty ÚP Olomouc

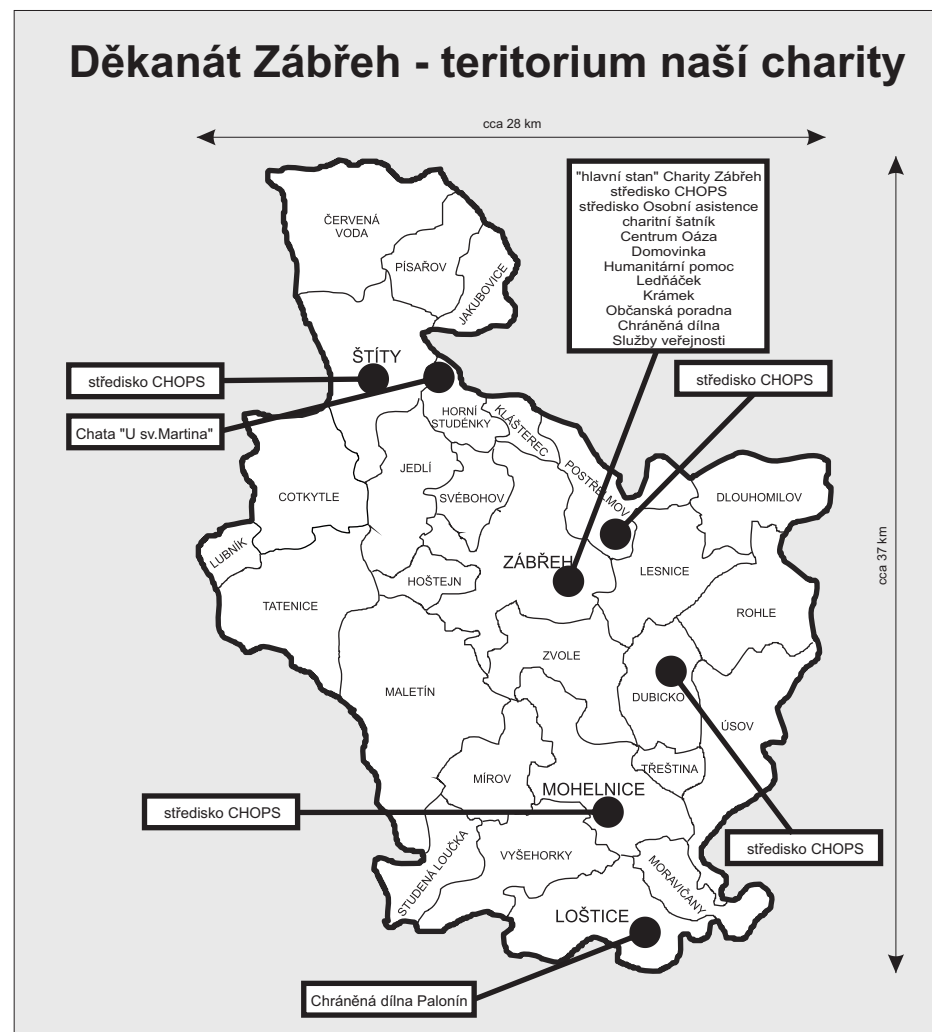
Mgr. Anna Poislová, pedagogický pracovník SZŠ v Šumperku

Revizní komise pracovala v roce 2003 v tomto složení:

Předsedkyně: Milena Kobzová

Členové: Ing. Jana Milková, Ing. Marcela Cahová, Ludmila Schwarzová

Pastorace a duchovní rozměr: P. František Eliáš

Vážení přátelé !

Je za námi další rok činnosti naší organizace. Stojí za to se zastavit, podívat se zpět a rekapitulovat uplynulé období, jeho úspěchy i prohry. Charita Zábřeh působí ve službě potřebným již více než desetiletí a za tu dobu snad již pro Vás není organizací neznámou. Pokud přesto máte potřebu se o nás něco více dozvědět, jsou následující stránky vhodnou příležitostí. Přijměte, prosím, naše pozvání nejen k pročitání následujícího textu, ale i k praktické účasti na charitativní činnosti, která se otevírá dobrovolníkům z řad farností i široké veřejnosti. Trvale hledáme schopné partnery, které svědomí, životní přesvědčení či Bůh vede na cestu vynalézavé pomoci bližním v rozmanité nouzi. Milosrdná láska je nezbytnou součástí fungující zdravé společnosti. Ani sociální spravedlnost a solidarita - jakkoliv jsou to principy ušlechtilé - nejsou schopny samy odstranit bídu a problémy této doby.

Tato výroční zpráva je psána netradiční (neobvyklou) formou. Je to sbírka dopisů popisujících naši každodenní nelehkou, ale přesto naplňující a vděčnou práci. Přestože by takto o službě mohli referovat sami uživatelé, je z pera pracovníků našich zařízení. Dopisy Vás chtějí prostým, často méně odborným způsobem seznámit s realizovanými aktivitami.

Každý pisatel dopisu je rád, když ve své poštovní schránce jednoho dne objeví odpověď. Stejně tak i my jsme vděční za každou Vaši reakci na naše počínání. Pokud cítíte potřebu nám něco vytknout, udělejte to. Díky pohledu zvnějšku je možné nedostatky odstranit. Potřebujeme však občas i pochvalu, ujištění o potřebnosti naší práce, které doplňuje ochabující síly a uschopňuje k další práci. Brát na sebe těžkosti druhých a v jejich problémech je doprovázet je velmi vyčerpávající a obdivuji všechny své kolegy, pro které je uvedené denním chlebem.

Loňský rok byl obdobím, kdy jsme se více zamýšleli nad vzájemnou komunikací a jejím nastavením. Dobudovávali jsme strukturu, abychom byli schopni reagovat na potřeby klientů, rozšířili jsme tým o nové kolegy. Více jsme se věnovali i vnitřní organizaci práce, dopracování metodik a intenzivní práce na poli standardů sociálních služeb nás však čeká i letos. Investovali jsme značné finanční prostředky do dalšího vzdělávání stávajících zaměstnanců tak, abychom byli připraveni na budoucí akreditace organizací působících v oblasti sociálních služeb. Částečně se nám podařilo zafinancovat i materiální dovybavení projektů, proběhla první etapa vybavení zaměstnanců pracovními

oděvy. Díky pokročilému stáří budov bylo nutné vložit významné finanční prostředky do oprav. Na stavební úpravu střední části hlavní budovy byla zatím zpracována projektová dokumentace. Protože své služby poskytujeme v převážné většině v domácnostech klientů a automobil je základním prostředkem k dopravě i do vzdálenějších oblastí teritoria, doplnili jsme náš vozový park. I když mzdy v organizaci vzrostly, stále se ještě nejedná o výši, kterou bychom považovali za dostatečnou. Rok 2004 byl rokem zastavení, kdy jsme nerozbíhali žádný nový projekt, ale i tak byl rokem pracovně hektickým. Přestože máme problémy s financováním vlastních aktivit a legislativa není obecně NNO příliš nakloněna, jsou na světě lidé, kteří řeší zcela elementární otázku přežití. Snažíme se ve své práci myslet i na ně.

Závěrem chci vyjádřit své poděkování každému, kdo se na práci Charity osobně účastní. Velký dík za celoroční působení a podporu patří zaměstnancům, dobrovolníkům, dárcům a sponzorům. Také všem ostatním, kdo se podílejí na naší běžné každodenní práci; těm, kdo nám pomáhají s rozvojem našich aktivit i těm, kdo nás duchovně doprovází. Prosím Vás o zachování přízně i do dalších let.

Jiří Karger, ředitel Charity Zábřeh

*„Nikdo z nás není dnes stejný jako včera
a zítra budeme jiní než dnes.
Ubude buňka, přibude vráska.*

*Proti pomíjivosti každé sekundy našeho života nezmůžeme nic.
Proti těmto změnám k horšímu,
které můžeme pozorovat jenom jako diváci,
existují i možnosti změn k lepšímu.
A v nich se z pasivních diváků musíme stát aktivními režiséry.“*

Max Kašparů

Drahá Dášo,

píšeš mi, že máš velké dilema, kam nastoupíš po mateřské do zaměstnání. Ve vašem městě hledají zdravotní sestru pro ošetrovatelskou službu u Charitě a Ty nemáš ponětí, co tato profese obnáší. Jestli Ti mohu být u rozhodování trochu nápomocna, seznámím Tě s chodem naší CHOSky u Zábřeze, kde již třetím rokem pracuji.

Služby poskytujeme již od roku 1992 a služba se stává stále více vyhledávanou, o čemž svědčí každoroční nárůst klientů. U roce 2004 bylo těch, o které jsme se starali, již 402 a to v 68 obcích. Službu zajišťujeme 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, včetně sobot, nedělí a svátků. Nejvíce klientů ošetříme od pondělí do pátku mezi 7 a 15 hodinou. Naše hlavní centrum je u Zábřehe, ale máme i další čtyři střediska, a to u Mohelnici, ve Štitech, u Postřelmově a u Dubicku. Možná se tomu podivíš, ale teritorium našeho působení má rozlohu zhruba 28 krát 37 km.

Zajímá Tě jistě, pro koho je naše služba určena. Jsou to všichni, kterým lékaři naši službu naordinuje (nemocní, propuštěni z nemocnice, senioři, lidé se zdravotním či mentálním postižením). Žádný výběr neděláme, důležitá je pro nás potřeba. Naším cílem je umožnit co největšímu počtu lidí prožít své stáří doma, v prostředí, na které jsou zvyklí a kde se cítí dobře. U klienta se vždy snažíme zachovat co nejvyšší míru soběstačnosti a pomáháme i rodinným příslušníkům, aby mohli být do péče co nejdéle zapojeni. Jelikož jsme církevní organizace, zajišťujeme na přání pomoc i v rovině duchovní, případně domlouváme kontakt s knězem.

Jistě se budeš ptát, které ošetrovatelské úkony můžeme a jsme schopni u domácím prostředí zajišťovat.

Provádíme hygienickou péči u ležících a inkontinentních klientů, prevenci a ošetrování dekubitů, bérceových vředů, operačních ran, odběry krve a dalšího biologického materiálu k vyšetření, sledování fyziologických funkcí, ošetrování klientů se stomií a permanentním katetrem. Dále provádíme ošetrovatelské rehabilitace po CMP a po úrazech, zaučujeme klienta či rodinu u aplikaci insulinu, zajišťujeme hospicovou péči - to je péče o umírající. Aplikujeme také léky v injekční formě a infuze především k zajištění hydratace pacienta. Možná Tě to překvapuje, ale i tento úkon jsme schopni u klienta doma zajistit, i když to není tak časté.

Všechny úkony, které jsem Ti jmenovala, hraří zdravotní pojišťovna klienta na základě indikace ošetrojícího lékaře nebo lékaře z nemocnice. Podle náročnosti péče probíhají u klienta různé dlouhé ošetrovací návštěvy od 15 do 60 minut. Představ si, že za rok 2004 jsme vykonali 23 273 návštěv a poskytli jsme celkem 13 739 hodin péče.

U dopise od Tebe byla zmínka, že jsi pracovala pět let ve třísměnném provozu na interním oddělení, to jsou velmi dobré zkušenosti pro sestru do terénu. Naše sestřičky musí po absolvování zdravotní školy splňovat ještě 5 let praxe, z toho 2 roky u lůžka. Moc důležité také je, aby každá z nás měla řidičský průkaz a uměla dobře jezdit. Při rozloze a členitosti našeho teritoria je to moc důležité, zůstať u zimě. U roce 2004 zajišťovalo péči 19 stálých zdravotních sester a tři na krátkodobou úpomoc. Velký důraz je u nás kladen na stálé doplňování vzdělání formou seminářů a kurzů pro zdravotní sestry. Naše CHOSka je dokonce újukovým pracovištěm Národního centra ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických odborů (NCO NZO) u Brně, které pořádá doškolovací kurzy pro zdravotní sestry pracující u domácí péči.

Práce u Charitě mne velmi naplňuje, u klientů se cítím opravdu potřebná a náš pracovní kolektiv je újborný. Narůstající počet klientů na nás klade veliké nároky, co se týče zvyšování kvality a rozsahu poskytovaných služeb. O spokojenosti svědčí nejen radost nemocných, když nás vidí přicházet, ale i jejich děkonné dopisy, což je pro nás pouzbuující, ale také zavazující.

Myslím, že nyní už o nás víš všechno důležité. Přeji Ti dobré rozhodování a mnoho úspěchů u pracovním i soukromém životě. Pokud bys měla zájem, můžeš se k nám přijet podívat a domluvit se i na krátkodobou stáž.

S pozdravem

Tvá kolegyně Maruška

Milá babičko,

posílám Ti hezký pozdrav.

Píšeš, že je Ti doma smutno,

když jsem se odstěhovala do Zábřehu.

Zůstala jsi doma sama, tatínek za Tebou

přichází jen po práci. Bolí Tě klouby,

globí ndičko a už nemáš tolik síly a

chuti do života. Zůstáváš celé dny sama doma. Mrzí mě to.

Přemýšlela jsem nad tím a napadlo mě, že Ti napíšu o tom, jak funguje v Zábřehu Charitní pečovatelská služba. Snad Ti to pomůže rozhodnout se a osloví Charitní pečovatelskou službu ve Frýdku.

Našimi klienty jsou totiž lidé, kteří jsou na tom podobně jako Ty. Zestárlí, přestává jim sloužit zdraví a jejich rodiny jim nejsou schopny pomáhat tak, jak by to potřebovali. Děti či vnuci bydlí příliš daleko - jako já od Tebe - nebo mají časově náročné zaměstnání. Někteří z těch, o které se staráme, nemají vlastní děti a po smrti manžela zůstali opuštěni. Další skupinou jsou lidé se zdravotním postižením. Ačkoli jsou poměrně mladí, bez pomoci druhých se neobejdou. Takovým lidem můžeme nabídnout různé pečovatelské služby. Vycházíme z toho, co jim v běžném životě chybí, co nedokážou zvládnout sami a snažíme se jim vyjít vstříc. Někomu jen nakupujeme nebo nošíme léky, jinému doma uklidíme, vypereme, vyžehlíme prádlo, u některých zajišťujeme dovoz uhlí a dřeva či pomáháme s topením. Také máme klienty, kteří využívají naší pomoci při koupání, mytí hlavy, při osobní hygieně. Doprovázíme také k lékaři. A co by se Ti určitě líbilo - poskytujeme odbornou pedikúru. Naše pedikérka ji provádí přímo v domácnostech klientů a mimo to, že se jim postará o nohy, povzbudí je i laskavým slovem. Za loňský rok provedla 459 pedikúr.

Babičko, líbilo by se Ti, kdyby Ti někdo denně přivezl domů dobrý oběd? U nás rozvážíme obědy ve speciálních nádobách, které jídlo udrží dlouho teplé - v termoportech. Loni jsme vozili obědy 147 lidem a těm nejpotřebnějším jsme ho podávali i o víkendech a wátcích. Dohromady to bylo 19 572 obědů. To už je číslo,

vid? A ještě jedno číslo Ti prozradím, i když je to ze služby, kterou zatím díky Bohu nepotřebuješ. Ide o půjčovnu invalidních vozíků, WC křesel, chodítek, polohovacích lůžek, sedaček do vany, antidekubitních podložek, atd.. V loňském roce si takhle či jiné zdravotní a kompenzační pomůcky zapůjčilo 174 klientů.

Tyto pečovatelské služby zajišťují pečovatelky, kterých tady na Charitě je pět a to nepočítám pedikérku. V některých zvláštních případech pečovatelskou práci vykonávají také zdravotní sestry z ošetrovatelské služby.

Protože pracuji jako sociální pracovník, znám skoro všechny naše klienty osobně. Navštěvuji je v jejich domácnostech, poskytuji sociální poradenství, pomáhám jim při komunikaci s úřady, naslouchám jejich starostem, komunikuji s jejich rodinnými příslušníky a snažím se zmírnit jejich samotu. Mám ve zvyku ptát se, jak jsou s naší péčí spokojeni. A věř babičko, že mi málokdo poví, že spokojený není. Většinou slyším chválu a slova vděčnosti. Naše děvčata jsou oblíbená a klienti je mají rádi.

Uvědomuji si, že život je nejvíce bolestný právě pro ty, kdo nemají dobré vztahy s lidmi okolo. Proto se u nás v pečovatelské službě snažíme nabídnout lidem kromě toho, že vykonáme zadanou práci, také vztah. Tím více je ale toto zaměstnání vyčerpávající. Proto máme možnost jezdit na různá školení a semináře a dále se vzdělávat, učit se, jak pracovat lépe a nevyčerpávat svoje zásoby síl.

Popřemýšlejš babičko o tom, jestli bys takovou pečovatelskou službu využila. A protože už Tě vidím, jak si děláš starosti s tím, kolik by to stálo, chtěla bych Tě uklidnit. Když se člověk stane našim klientem, hraje pouze část nákladů na péči. Zbytek peněz získává CHOPS z dotací Olomouckého kraje, přispívají obce a sponzoři. Jestli Tě to zajímá, zavolej na místní Charitu a informuj se tam. Soudě podle toho, jak to funguje v Zábřehu, se Ti budou věnovat a vyjdou Ti vstříc.

Mám Tě ráda. Tvoje vnučka Lenka

Moje milá Awežko,
je pátek večer a konečně mám chvíli
na to, abych si sedla k dopisu pro Tebe.
Asi si říkáš, čím to je, že to tentokrát
trvalo tak dlouho, když jsem celý den
zavřená doma a nemám co na práci.
Moje milá, tak od úterý už to není
pravda. Za poslední měsíce se změnila spousta věcí. Ale pěkně po pořádku.

Jak dobře víš, celý život jsem pracovala v továrně. Před dvěma lety jsem měla
úraz, díky kterému jsem už v továrně dál zůstat nemohla. Dostala jsem invalidní
důchod. Zůstala jsem doma. Ze začátku to bylo fajn. Pomalu jsem udělala všechny
věci, na které mi předtím nezbýval čas. Čím jsem ale byla doma děle, tím to bylo horší.
Nepotkávala jsem žádné jiné lidi než mého Jarka a dcerku Alenku. Postupem času se
naše pohodová domácnost stávala vězením, a to nejen pro mě! Vůbec jsem si
neuvědomovala, jakým břemenem jsem pro ostatní. Byla jsem podrážděná, často jsme se
háдали, Alenku jsem hlídala více, než když jí bylo 18 let. Byla jsem pořád sama a přitom
ostatní měli pocit, že jsou jen se mnou. Postupně jsem si uvědomovala, že mě až tak
moe nepotřebují. Bylo mi méně peněz, a tak jsem přestala chodit ke kadeřnici. Protože jsem
vypadala jako strašidlo, nechtěla jsem ani za kamarádkami, abych nemusela
poslouchat jejich projevy lítosti. A jako by to všechno nestačilo, minulý měsíc si mě
pozvala posudková komise a pak přišel dopis, že se můj zdravotní stav zlepšil a že budu
brát jen částečný invalidní důchod. Že je mi líp, to vím taky, ale z čeho budeme žít?

A tak mi nezbylo nic jiného, než abych se ve svých dvaapadesáti letech nechala
zaevidovat na úřadu práce. Moc jsem tomu nevěřila, ale světe div se. Nabídlí mi
pracovní místo v Chráněné dílně Palonín.

Chráněná dílna Palonín - už jsem o ní něco málo slyšela, ale vůbec jsem
netušila, jaké to tam je. A víš ty co? Je to fajn. Pracuje tam asi 22 lidí a kromě dvou
mají všichni nějaké zdravotní problémy. Někdo větší a někdo menší. Všechno, co se tam
děje, je uzpůsobeno tak, aby to vyhovovalo lidem s postižením. Všichni mají pracovní

stůl, který je na kliku. Člověk si ho může nastavit na takovou výšku, jakou potřebuje. K
převážení materiálu a hotové práce máme stolečky na kolečkách, takže nikdo nemusí
nosit nic těžkého. V domě je výtah, a tak se do prvního patra dostanou i lidé na
vozičku bez cizí pomoci. Víš, měla jsem trochu strach, jak vydržím pracovat každý den
8 hodin jen s jednou přestávkou, ale nakonec se ukázalo, že vůbec nevadí, když budu
mít kratší úvazek, a že se klidně můžu jít protáhnout, i když zrovna není přestávka.
To protáhnout myslím doslovně. Představ si, že na chodbě mezi dílnami jsou pověšené
žebřiny. Zatím jsem je vyzkoušela jen jednou, ale určitě to nebylo naposledy.

Pišu, píšu a ještě ani nevíš, co vlastně dělám. V Paloníně se balí cukr do
takového toho balení, co se dává v restauracích ke kávě. To dělám já. Tedy nebalím
cukr do papíru, ale už zabalený dávám po 25 kusech do krabičky. Určitě to znáš, říká
se tomu camping balení. Takže až v obchodě uvidíš krabičku s cukrem Dar Slunce
camping, můžeš se podívat, že je na ní napsáno: baleno v Paloníně. No a možná, že
jsem ho balila já. Tak si ho kup! No, a až půjdeš s Alíkem do parku a uvidíš na stojanu
viset sáčky na psí hovínka, tak si na mě vzpomeň, protože ty taky prošly Palonínem.
Dáváme dovnitř ty papírové lopatičky. A taky se tady zdobí svíčky plátovým voskem.
Hlavně tedy před velikonoce a vánoce. Představ si, že děvčata dělala vánoční svíčky
pro senátora Kasala, a že velikonoční svíčky z Palonína zapálili i v Izraeli - v Jeruzalémě
a Betlémě. Tuhle práci ale určitě dělat nebudu. Možná si to vyzkouším, ale dělat to
pořád? To určitě ne. Na to musí být dobré oči, a to já nemám. A ještě jednu práci si
nevyzkouším. Sekání fixačních vložek do elektromotorů. To je práce, která je pro
chlapy. Ještě štěstí, že se to tady dělá, jinak by to byl v Paloníně babinec. Na podzim se
prý dělají do Rakouska ze sušených švestek a fíků postavičky čertů. Ty jsem ještě
neviděla. Ale už se na ně těším.

Toho, co jsem neviděla, je více. V Zábřehu je taky naše Chráněná dílna, ale
tam se zase pro změnu šije oblečení pro charitní sestřičky a taky zakázková výroba,
opravují tam oblečení a tak různě. Tato dílna vznikla teprve před dvěma lety a je
menší než ta naše (dělá tam asi jen 6 lidí), ale kdybys viděla ty super modely, které

tam dělají. Až budu v Zábřehu, určitě se půjdu podívat do pekárničky na rohu u gymnázia. Paní prodavačky mají na sobě oblečení, které šla naše Chráněná dílna a taky prý šili oblečení pro budoucí kněze, kteří studují v Olomouci v semináři. A pak se řekne: "lidi s postižením, ti už k ničemu nejsou!" To může říct jen člověk, který si nevidí do pusy.

A ještě na jednu věc se těším. Holky na dílně říkaly, že čas od času se jezdí na výlety, do divadla a nebo se docela obvykle pečou buřty na zahradě. Vzimě se dělá v Paloníně vánoční besídka pro celou Charitu. Takže se podívám do světa i jina, než jen za humna, a nebudu jen pracovat.

Ze všeho nejlepší je, že se dostanu mezi lidi. Včera jsem byla v práci o chvíli dříve, protože je tam toho teď moc. Když jsem přišla domů, Jarek se mě ptal, kde pořádky jsem, že si se mnou chtěl dát kávu a nejsem doma. To je změna, co? Tak bych řekla, že se věci začínají vracet do normálních kolejí. A to je to, co chci. Svůj život jako před úrazem.

Jinak tělo mě zlobí pořád stejně, čas utíká stále rychleji a život je fajn. Zvláště od minulého úterý.

Měj se hezky Jiřina

PS: Za peníze z první výplaty přijedu za Tebou a vyrazíme do cukrárny.

Milá Radko,

tak jsem Te chtěla překvapit, udělat Ti radost a zavzpomínat společně na naše studentské doby. Už jsem Te dost dlouho neviděla a chybí mi taky Tvůj smysl pro humor a Tvůj optimismus. Nedávno jsem vytrvale zvonila u Tvých dveří, ale nikdo mi neotevřel. Dobře ti tak, pomyslela jsem si, měla ses předem ohlásit. Jenže moje zklamání se neobešlo bez tísnivých pocitů, řečeno kulantně - „potřebovala jsem si odskočit“.

V neznámém městě (sama víš, kdy jsem naposled byla v Zábřeze) mě naštěstí nezklamala moje intuice, ani nevím proč, ale začala jsem se ubírat směrem k autobusovému stanovišti Valová, kde jsem si ušimla směrovky a nápisu WC. A bylo vyhráno! Uvědomila jsem si, že už jsem tu kdysi v minulosti byla „zákazníkem“. Bylo to dávno, ale přesto jsem hned poznala, že změna prostředí je opravdu patrná.

Bylo tam nejen čistoučko, ale i milá a ochotná obsluha. Docela dobře jsem si s paní u pokladny povykládala. "Služby veřejnosti a veřejné WC", tak se správně toto pracoviště nazývá, vzniklo v čerunu v roce 2003 jako chráněné pracoviště. Veřejné záchodky jsou ve vlastnictví MěÚ Zábřeh a Charita se stala toho času jejich novým provozovatelem. Je hezké, že Charita dala příležitost třem lidem v invalidním důchodu pracovat na částečný úvazek. Paní mezi vybíráním poplatků a obsluhou zákazníků nešetřila chválou na svého nynějšího zaměstnavatele. Je velice šťastná, že má práci a invalidní důchod již pro ni neznamena velké osamocení. Sama opravdu není, říká, že v roce 2004 jejich zařízení navštívilo 21.997 „platicích zákazníků“.

Jestlipak víš, že tam na požádání poskytují informace o ulakových a autobusových spojích? Toho jsem také okamžitě využila a nechala si vytisknout spoj až k nám a navíc jsem si tam zakoupila Jízdní řád na r. 2005, několik pohlednic Zábřeha a krásnou, ručně zdobenou sušici z Chráněné dílny Znojmo, kterých tam mají na výběr víc než dost. Hned mám dárek mamince k svátku!

Trochu mě mrzí, že moje neohlášená návštěva nevyšla, věřím, že napodruhé už se shledáme, určitě se ohlásím dopředu. Těším se na Tebe i Tvé děti a vezmu s sebou i Petru. Představ si, už jí bylo čtrnáct!

Měj se hezky

Miša

Milá Vlasto,

děkuji Ti za Tvůj poslední dopis. Píšeš v něm, že jsi doma pořád sama a dny Ti neutíkají. Já jsem na tom ještě donedávna byla úplně stejně, však víš, manžel už nežije, děti mají své starosti a už na mě nemají tolik času. Není to tak dlouho, co jsem seděla v čekárně u svého pana doktora a zaháněla dlouhou chvíli listováním v časopisech. Na stolečku mezi vším tím čtením mě upoutal barevný letáček s malým domečkem a nadpisem Domovinka. Dočetla jsem se, že je to denní centrum pro spoluobčany, kteří se již nejsou schopni sami o sebe postarat. Docela mě to zaujalo, zvláště všechny ty činnosti, co tam dělají. Po delším zvažování jsem se rozhodla, že bych se na Domovinku mohla zajít podívat. Bylo to úplně jednoduché, stačilo jen zatelefonovat a hodná paní vedoucí mi řekla základní informace a dokonce zajistila dovoz. U domluvený den ráno pro mě přijel takový sympatický mladý muž a na Domovinku mě zavezl. Představ si, mají speciálně upravené auto a své klienty, kteří to potřebují, ráno přivezou a odpoledne hezky zavezou až domů. Moc se mi tam hned napoprvé líbilo a ještě několikrát, hlavně když mi bylo smutno, jsem tam zajela. Pak jsem ale kvůli zdravotním problémům musela do nemocnice, no a po návratu je všechno jinak, život bez Domovinky si už nedokážu představit. Jistojistě by mě čekal domov pro seniory nebo podobné zařízení. Takhle mě ráno před sedmou mladí při cestě do práce zavezou a odpoledne mě zase vyzvednou. A když nemůžou, zařídí svoz i rozvoz paní vedoucí. Je to sranda, vždycky dělám vtípky, že je to jak ve školce. Vidiš, mám náladu dokonce dělat legraci, až teď jsem si to vlastně uvědomila, to je moc dobře.

Ono se není čemu divit, jsou tam samé skvělé kamarádky a paní vedoucí nám říká „dámy“. Občas mezi nás zavítá i nějaký muž, a to je pak něco, nevím, čím to je, ale prostě je to jiné a lepší! To víš, chlapi jsou samé srandičky, takže člověk zapomene na věk i problémy. Každý v našem věku má to své zdraví nějaké pošramocené, ale vše je tu bezbariérové a skvěle přístupné i lidem na invalidním vozíčku. Otevřeno je tady od pondělí do pátku a první z nás sem přijíždí už v šest hodin ráno. Odpoledne se zavírá o půl čtvrté, ale když je potřeba, lze se dohodnout a zůstat i déle. Přijíždějí sem lidé nejenom ze Zábřehu, ale i z

okolních vesnic a dokonce i z Mohelnice. Mám štěstí, že tu pro mne zrovna bylo místo, protože denní kapacita je omezena počtem deseti lidí. Celkem je nás tady zapsaných 21, ale někteří jezdí jenom v určité dny, takže to vychází.

Úbec se nenudíme, kdo chce, tak si dá ráno kafičko, potom máme nějakou práci (páreme vlnu pro další využití nebo z ní něco vyrábíme), pak je svačinka, občas se podíváme na televizi, když tam je nějaký pěkný seriál. Abychom nezlenivěli, tak si dáme lehčí rozcvičku, dokonce můžeme šlapat na rotopedu nebo stepperu. Po obědě a odpočinku pro nás zase mají nějakou činnost (ale pro každého jen to, co zvládne, k ničemu nás nenutí) nebo jen kreslíme či zpíváme a samozřejmě každý den také musíme probrat všechno, co se děje ve společnosti a v politice. Někdy si tam připadám jako v salónu krásy - můžeme se vykoupat, nechat se ostříhat a vyfoukat si vlasy, udělat manikúru, pedikúru, namasírovat,... Pečuje o nás zdravotní sestra a pečovatelka, obě jsou speciálně vyškolené a mají zdravý smysl pro humor. Společně tady slavíme narozeniny a svátky. Ještě bych málem zapomněla - pravidelně k nám dochází jáhen nebo kněz, a když je zájem, tak i slouží mši. V létě, když je teplo, prý všichni sedávají na zahradě v altánu (je tu opravdu veliká zahrada), už se těším. A taky prý na Domovinku chodí návštěvy z různých škol a školek hrát různá představení, tak na to jsem také moc zvědavá. Jen se trošku bojím, až začneme chodit na bazén, jestli se za ta léta ještě vejdu do plavek.

Od té doby, co jsem na Domovinku začala chodit, jsem zase našla smysl života, už nemusím jen sedět doma se svými starostmi a nemocemi. Samozřejmě že ani teď není každý den svátek, ale už se všechny problémy řeší snadněji.

Vlasto, přála bych Ti, aby i ve Vašem městě nějaké takové podobné zařízení brzy zřídili.

S pozdravem
Tvoje Máňa

Milá Jano,

od té doby, co jsme se naposledy viděly na našem pomaturitním stazu, neustále myslím na to, co Te v životě potkalo, a snažím se najít pro Tebe a Tvého mentálně postiženého syna řešení. Úžasná věc mě napadla, když mi moje 18ti letá dcera, která je ve 3. ročníku gymnázia, vyprávěla o studijní návštěvě v denním centru

Charity Zábřeh - v Oáze. Během Týdne otevřených dveří tam strávili dvě hodiny v rámci semináře psychologie. Šdá se mi, že by to mohlo být to pravé pro Tvého Petříka.

Ve výroční zprávě, kterou Bára z exkurze přinesla, jsem se dočetla, že Centrum Oáza je určeno pro dospělé s mentálním postižením a psychickými poruchami, kteří sami zvládají běžné denní úkony a jsou schopni se začlenit do kolektivu. Vládne tam přátelské, téměř domácí prostředí. Kvalifikovaný personál pro ně připravuje různorodý program, třeba terapie na udržení a rozvíjení schopností a vědomostí, výlety, v rámci integrace navštěvují různé kulturní i sportovní akce. Společně slaví narozeniny a svátky, jezdí na výlety, exkurze i prázdninové pobyty. Představ si, že spolu dokonce nacvičují různá divadelní představení! Své umění si nenechávají pro sebe, vystupují na besídkách pro rodiče, seniory v denním centru Domovinka a na různých soutěžích. Líbí se mi věta vedoucí Oázy: „Přála bych Vám vidět jejich rozzářené oči, když stojí na prknech, která pro ně v tu chvíli znamenají celý svět!“

Petříkovi by se to určitě moc líbilo, co myslíš? Našel by si nové kamarády a pro Tebe by to byla určitě obrovská pomoc, trochu by sis odpočala a dokonce bys mohla znovu začít chodit do práce.

Mají otevřeno každý pracovní den od 7 do 15 hodin. Dopoledne se věnují pracovním terapiím, při nichž jsou klienti rozděleni do skupin podle svých

schopností a momentálního psychického rozpoložení. Vytvářejí různé výrobky z textilu, molitanu, keramické hlíny, různých přírodních materiálů . . . Ty potom vystavují a prodávají na jarmácích a prodejních výstavách. Když jde zboží na odbyt, mají prý klienti obrovskou radost. A za získané peníze můžou nakoupit potřebný materiál pro další práci.

Po svačině následuje výchovná část - zpěv, tělesná výchova, výtvarná výchova, dramatika, opakují si čtení, psaní, počítání. Udržují a procvičují si tak své znalosti a dovednosti. Sama jsi přece říkala, jak rychle Petřík zapomíná a kolik času Vám zabere opakování. Odpolední program je spíše relaxační. Hrají stolní hry, čtou a kreslí si, šlapou na rotopedu, baví je práce s počítačem. Každý klient má možnost popovídat si o svých problémech a trápeních s vedoucí Centra nebo s některou z asistentek.

Kapacita Oázy je 12 klientů denně, ale zapsaných je jich 23, protože ne všichni dochází do zařízení každý den. Dokonce byste Pěťu nemuseli ani vozit do Zábřeha, jsou schopni si klienty sami svést i dopravit zpátky domů. Pracuje tam i sociální pracovníce, která pomáhá klientům a jejich rodinám řešit všemožné problémy a zařizování. Myslím, že by stálo za to, abys Oázu navštívila a sama se na všechno podívala a důkladně vyztala. Jestli jsem Ti tímhle nějak pomohla, budu moc ráda. Jsem moc zvědavá, co zjistíš a jak se rozhodnete. Dlouho mě prosím nenapínej a brzy se ozvi.

Tvoje spolužačka Erika

Milá Aničko !

Rozhodla jsem se Ti napsat a možná i poradit.

Jistě víš, jaký jsem měla problém s manželem.

Po úrazu zůstal upoután na lůžko, sama bych

celodenní péči o něj nezvládla. Hned po

ukončení léčby byl přeložen do rehabilitačního

ústavu. Chtěla jsem vzít Tondu domů a sháněli

jsme někoho, kdo by mi doma pomohl se cvičením

a celkovou péčí. Ihned po propuštění z ústavu k

nám začaly dojíždět zdravotní sestřičky z Charity,

kteří poskytovaly odbornou péči při převazech a moc nám tenkrát pomohly.

Hodně mi pomáhala také dcera, ale nemohla trvale odejít ze zaměstnání.

Nakonec jsem, zůstala na všechno sama a věř mi, začalo to být pro mne hodně

těžké. Za nějaký čas jsem už opravdu nemohla dál a stála jsem před

rozhodnutím, jak celou situaci řešit.

A teď se dostávám k tomu hlavnímu. U místních novinách jsme našli článek o

zábřežské Charitě a o službách, které poskytuje. Nejvíce našim potřebám

vyhovovala služba osobní asistence, kterou tehdy nově zřizovali. Informovali

jsme se o tom, co pro získání služby musíme udělat. Stačilo zavolat na Charitu a

domluvit si schůzku. Společně se sociální pracovníci jsme vyplnili dotazník pro

žadatele a zašli jsme k lékaři pro vyjádření o zdravotním stavu. Protože měli

volnou kapacitu, tak do týdne k nám začala chodit asistentka. Služba je

poskytována každý všední den a když je potřeba, i v sobotu a v neděli. U

současné době ji využívá 13 lidí, a to v Zábřehu a v devíti okolních obcích. Je

to služba placená, ale při ceně 25,- Kč za hodinu si ji může dovolit snad každý.

Navíc nám sociální pracovnice pomohla vyřídit příspěvek na bezmocnost.

Zpočátku k nám asistentka dojížděla na šest hodin denně a pomáhala mi s

Tondovou ranní hygienou. U době, kdy byl ještě zcela ležící, bych to sama

nezvládla. Dvakrát denně cvičili různá rehabilitační cvičení, nachystala mu léky

a pomohla s krmením při obědě.

Ušak se také každodenní péče, a hlavně pravidelné cvičení, projevilo. Po roce je manželův stav podstatně lepší. Asistentka jezdí již jenom na tři hodiny denně, hlavně kvůli cvičení. Při pěkném počasí pomůže Toníkovi na vozíček a jezdí s ním na procházky. Když vím, že je o manžela postaráno, můžu si vyřídit všechny pochůzky.

Myslím si, Aničko, že tahle služba by byla pro Tebe to pravé. Často si stěžuješ, jak jsi sama doma, po bytě se pohybuješ jen s pomocí chodítka a hlavně se bez cizí pomoci nemůžeš vydat ani na procházku nebo nákup. Dcery bydlí daleko a jezdí jen jednou za čas na návštěvu. Hodně Tvých problémů by se mohlo vyřešit s pomocí osobní asistence. A hlavně bys zůstala ve svém bytě, který máš tak ráda, a nemusela bys shánět místo v penzionu nebo domově důchodců. Tam by se o Tebe sice postarali, ale jak sama říkáš: doma je doma.

Pokud je někde ve Tvém okolí Charita, tak neváhej a informuj se, jestli mají v asistenci volnou kapacitu alespoň na pár hodin, jistě se domluvíš ke své spokojenosti. Asistentka by Ti pomohla s domácími pracemi, donesla nebo pomohla připravit oběd. Na vozíku Tě doveze k doktorovi, na nákup nebo do Tvé oblíbené cukrárny.

Doufám, že Ti můj dopis pomůže při rozhodování. Věřím, že by Ti asistence usnadnila život stejně jako nám.

Měj se hezky. Moc se těším, až se ozveš.

Tvoje Jarmila

Ahoj Paulo,

díky Ti za Tvou vyčerpávající odpověď, konečně jsem teď trochu u obraze, kde jsi po těch letech, co jsme se viděly naposledy, vlastně zakotvila.

Na oplátku Ti povím zase něco o sobě. V prosinci roku 2001 jsem se ze svým synem přestěhovala do Zábřehu. Protože jsem u invalidním důchodu kvůli pohybovému postižení, nějaký čas trvalo, než jsem dala do pořádku uše, co se stěhováním souvisí. Přesly vánoce, skoro celý leden, syn každé ráno odcházel do školy a já jsem se po zvládnutí běžného chodu domácnosti cítila nepotřebná. A tak jsem začala hledat práci, alespoň na pár hodin denně. Jak to dopadlo, si asi dovedeš představit. Nakonec jsem objevila ve Farních informacích inzerát místní Charity, hledající dobrovolné pracovníce do obchůdku, který se jmenuje Krámeček. Přihlásila jsem se a představ si, vyšlo to. Začala jsem docházet pravidelně jedenkrát v týdnu na jedno dopoledne. V Krámečku pracují jenom dobrovolnice a prodávají se tam výrobky zdravotně postižených lidí, které jsou vyráběny v chráněných dílnách. Tenkrát mi to moc pomohlo zvednout sebevědomí, bylo fajn mít zase pocit užitečnosti a navíc jsem takto pomáhala lidem, kteří jsou na tom se svým postižením podobně jako já (prodávala jsem přece jejich výrobky). Asi po roce jsem dostala lákavou nabídku pracovat v prodejně Ledňáček, která se stala díky projektu Popelka, který podpořil dokonce Olomoucký kraj, chráněným pracovištěm pro lidi s postižením.

Tuto prodejnu zřídila Charita Zábřeh v srpnu 1996 jako podnikatelskou aktivitu, aby z jejího zisku mohla podporovat další své projekty. Prodáváme tam cukrovinky, alko-nealko nápoje, mražené polotovary a nanuky. V létě prodáváme i kopečkovou zmrzlinu a ledovou tříšť. V dušičkovém období nabízíme věnce, kytice a svíčky na hroby. V předvánočním čase jsme tu prodávaly „Vánoční hvězdy“. Možná, že jsi se s tím taky setkala, celý výtěžek z prodeje těchto vánočních květin jde na podporu Sdružení Šance, které pomáhá onkologicky nemocným dětem.

Pracovala jsem na doporučení lékaře pouze dvě hodiny denně. I když to nebylo mnoho, pro mě to po dlouhé době v domácnosti znamenalo návrat

mezi lidmi. Byla to nabídka, která se neodmítá. Pocit méněcennosti a prázdnoty zmizel, ani nevím jak a finanční odměna vylepšila domácí rozpočet. Navíc jsem tu obklopena lidmi, kteří kolem sebe šíří pohodu, dělají daleko víc než je v jejich náplni práce, jsou ochotni pomoci všem, kdo to potřebují a je na ně spolehnouti. Najednou jsem věděla, že na své potíže nejsem sama a že jsou lidé i s daleko většími problémy.

Nikdy jsem u obchodě nepracovala, a tak jsem se ze začátku musela mnohé naučit: vybalovat, doplňovat, oceňovat zboží, obsluhovat zákazníky, práci na pokladně i uzavírání denní hotovosti. Pomocí mi u tom všem byla moje asistentka. Měla jsem tady také možnost rozšířit si znalosti práce na počítači. To víš, že jsem toho také hned využila. A byl před námi čas prázdnin. Moje asistentka si vybírala dovolenou a já sama úspěšně řídila chod prodejny a prodávala. Ta důvěra, kterou do mě vložili, na mě působila opravdu blahodárně. Víš, za ten rok se mi pozvolna nauracel zpět pocit sebevědomí, sebevědomí, nacházela jsem sama sebe a krůček po krůčku si dokazovala, že začínám zase zvládat věci, o kterých se mi předtím ani nesnilo. Čas rychle plynul a moje smlouva k zaměstnávání v Ledňáčku končila. Škoda. Ale já jsem velký optimista a moc dobře vím, že konec něčeho je vždycky začátek dalšího a určitě lepšího. Aspoň u mě to platí. Vedoucí chráněného pracoviště mi pomohla s hledáním práce, která mi přes všechna zdravotní omezení bude vyhovovat. A jak to dopadlo, to Ti napíšu až příště.

Loučím se s Tebou.
Pozdravuj všechny doma
a někdy zase napiš.

Tvoje Světlana

Ahoj Olino,

asi budeš hodně překvapena, že máš ode mne dopis. Omlouvám se Ti za bleskové ukončení našeho dnešního telefonního rozhovoru, došel mi bohužel kredit. Měla jsem velkou potřebu Ti povyprávět o svojí nové aktivitě, ale nepovedlo se to. Tak Ti to všechno píšu a vezmu to pěkně od začátku.

Byl krásný podzimní den, počasí přímo vybízelo k procházce do přírody. Ani mě nenapadlo, že by to mohlo být jinam, než k rybníku krmit kačeny. Jak tak procházím městem, potkala jsem jednu svoji letitou přítelkyni Aničku. Už z dálky na ní bylo poznat, že asi hodně spěchá. Chvatně odemykala dveře u prodejny s nápisem KRÁMEK. Trochu mě to překvapilo, protože jsme se ještě minulý měsíc potkaly na „pracáku“, kam jsme pravidelně obě docházely. Pozvala mě dovnitř do prodejny, že prý po poledni je trochu klidněji, a tak si alespoň můžeme povykládat. Její kolegyně z Krámků si našla práci a tak Anička zůstala na prodejně sama. U Krámků se prodávají výrobky zdravotně postižených lidí z chráněných dílen snad z celé Moravy. Mají na výběr z velkého množství zboží a samá ruční práce, co kus, to originál. A sortiment je rozsáhlý, třeba kartáče a dřevěné hračky, keramika, různé textilní a papírenské výrobky, košíkářské zboží i krásné ručně zdobené svíčky a mnohé další, ani nejsem schopna všechno vyjmenovat.

Představ si, že celá prodejna stojí výhradně na dobrovolnicích!

Během týdne se zde vystřídá celá dvacítky žen - ať už nezaměstnaných, maminek na mateřské nebo důchodkyň. Bez nároku na odměnu tam jednou v týdnu docházejí a ve dvojicích zajišťují jak pravidelný chod prodejny, tak i provoz sociálního šatníku.

Anička se mi chlubila, že v období jarmarků jezdí zboží z chráněných dílen prodávat i mimo naše město. Ve spolupráci s Městskými knihovnami Zábřeh a Šumperk pořádají v předvánočním čase i prodejní výstavy. Poslouchala jsem ji se zájmem a přitom se mi vybavil můj dětský sen být prodavačka.

No a protože zrovna jedna dobrovolnice odešla, vzali mě místo - - - ní!

Ještě Ti musím napsat, jak funguje ten sociální šatník. Je to vlastně místnost od podlahy až ke stropu zastavěná regály. Podle druhu a velikosti je tu vyskládáno použité ošacení, které sem přinášejí lidé ze Zábřeha i okolí. Dobrovolnice oblečení od dárců vybírají, třídí, část dávají do polic a část ukládají do označených krabic. Krabice jednou za čas odvázejí do hlavního humanitárního skladu. No a odtamtud oděvy směřují do mnoha zemí, kde pomáhají lidem v nouzi (Ukrajina, Rumunsko,...). Náklady na vyexpedování jednoho kila oblečení jsou prý v současnosti více než 6,- Kč a celou částku hradí Charita.

Oblečení, které zůstane na Krámků, je určeno pro bezdomovce, uprchlíky, propuštěné vězně a jiné sociálně slabé lidi. Pomáhají také těhotným maminkám v nouzi, zajistí nejen kojeneckou vybavičku, ale je-li třeba, i postýlku a kočárek. Sociální šatník je prý vůbec nejstarší aktivita zdejší Charity.

Na Krámků jsem s Aničkou strávila celé odpoledne a vůbec mi nevadilo, že na to krmení kačen už nezbyl čas. Když hodiny ukazovaly přesně pět a my společně zamýkaly prodejnu, už jsme se těšily, jak se tu za týden zase setkáme. Spojíme, jak se říká, „dobré s užitečným“, popovídáme si, dostaneme se mezi lidi a ještě tím pomůžeme postiženým lidem prodejem jejich krásných výrobků. Aspoň si už nebudu připadat tak neužitečná!

Už budu končit. Měj se moc fajn a drž mi palce ať to příště dobře zvládnu.

Tvá kamarádka Jana

Ahoj Katko,

na posledním setkání pracovníků poraden jsem Ti slíbila, že napíšu pár informací o své práci v občanské poradně Charity Zábřeh. Naše poradna slouží lidem již téměř tři roky. Za dobu své existence prodělala určitý vývoj a přizpůsobila se požadavkům těch, kteří nás navštěvují. Podařilo se nám najít si své místo a díky tomu již dnes dokážeme účinně a dobře pomáhat.

Služby poskytujeme všem, kdo o to projeví zájem, hlavně osobám zdravotně postiženým, seniorům, rodinám s dětmi, lidem v nepříznivé sociální situaci a osobám v krizi. Máme klienty, kteří trpí neznalostí svých práv či nevědomostí, kde si tato práva uplatnit, bezradností nebo sníženou schopností si svá práva uplatňovat. Důležité je, aby měli snahu svou krizovou situaci řešit vlastními silami. Pokud klient nespadá do naší cílové skupiny, to znamená že mu nejsme schopni kvalitně a kompetentně pomoci, doporučímu jinou, k jeho problému kompetentnější instituci.

Chce-li klient využít našich služeb, má na výběr z několika možností: navštíví nás v OP (po předchozí domluvě může i mimo otevírací dobu), zatelefonuje, napíše dopis nebo e-mail, může si také domluvit návštěvu přímo u sebe doma, pokud kvůli svému zdravotnímu stavu není schopen občanskou poradnu sám navštívit nebo je-li u něj nutné provést sociální šetření. V roce 2004 se na mě obrátilo se svými problémy 160 lidí a celkem se uskutečnilo 497 kontaktů.

Pro zajímavost Ti posílám otevírací dobu v poradně. Pondělí: 8:00 - 12:00; Středa: 8:00 - 12:00 a 13:00 - 15:30; Čtvrtek: 13:00 - 15:30; Pátek: 8:00 - 12:00. Možná se ptáš, co dělám, když je zavřeno. Kromě různého vyřizování, které je spojeno s vlastním chodem poradny, provádím sociální šetření u žadatelů a klientů v ostatních projektech Charity (Domovinka, Oáza, Osobní asistenční služba...)

Svým klientům v poradně poskytují několik typů pomoci. Nejkratší a nejjednodušší z nich je sdělování informací, které mají klienti potřebovat k tomu, aby svůj problém dále řešili sami. Dlouhodobější práci s klientem je poskytování poradenství. Setkáváme se nad jeho problémem několikrát a já mu bezplatně, diskrétně,

neustranně a nezávisle radím, jak se orientovat v problému, který ho tíží. Pomocí jsou mi platné právní předpisy a etický kodex občanských poradců. Třetí oblastí mé služby je pomoc při jednání s úřady. To je určeno pro klienty, kterým jejich zdravotní či mentální stav brání v tom, aby na úřadech jednali sami. V některých případech takového klienta doprovázím, v jiných odůvodněných případech záležitost vyřídím sama - klient mi dá plnou moc.

K mé práci patří i poskytování materiální a finanční pomoci. Je určena pro sociálně slabé rodiny či jednotlivce, kteří si nejsou schopni opatřit veškeré potřebné věci z vlastních zdrojů. Každé finanční i materiální pomoci ovšem předchází pečlivé a podrobné sociální šetření, aby se předešlo případnému zneužití. V rámci materiální pomoci poskytujeme nábytek ze sociální bazaru za symbolickou cenu, oblečení a obuv ze sociálního šatníku, apod. Finanční pomoc je možná formou půjčky nebo nevratného příspěvku pro občany v krizové situaci (k tomu je každoročně určena část výtěžku z Tříkrálové sbírky).

A možná ještě něco o novince, ze které mám radost, totiž o supervizi. Supervize je metoda pomoci pomáhajícím pracovníkům, která umožňuje nadhled nad tím, co děláme. Je zárukou neustálého zkvalitňování naší práce. V letošním roce v naší poradně probíhala pravidelně pod vedením zkušené regionální ředitelky Poraden pro ženy a dívky, Mgr. Ing. Marie Jílkové.

Milá Katko, doufám, že tyto informace budou dostačující a byla bych moc ráda, kdybys mi napsala i Ty pár vět o své práci v poradně. Ráda se zase na oplátku dozvím jakékoliv informace, zajímavosti a novinky od Vás.

Srdečně Tě zdraví
Bára

Ahoj Paule,

děk za minulý dopis. Ptáš se u něm, co jsme uloni všechno dělali jako humanitární pomoc u nás na Charitě. Zákraky neumíme, ale alespoň jsme se nějak podíleli na zmírnění chudoby a utrpení.

Hned na začátku roku v lednu jsme měli charitní ples a jako každý rok byl jeho výtěžek určen na nějaký dobrý účel. V loni jsme jej věnovali k Adopci na dálku. Adoptovali jsme si jako Charita Emmanuela Ssekitoleko, čtrnáctiletého chlapce z Ugandy. Touto adopcí mu hradíme školu, pomůcky a oblečení. V říjnu jsme odeslali balík (asi 200 použitých brýlí) jedné naší spolupracovnici do Guatemaly. Je to zábrěžačka Paula Hošková. To bys nevěřil, jak obyčejné a již použité brýle dokážou pomoci. Také je dál průběžně od lidí vybíráme.

V polovině roku, to jsi asi viděl v televizi, postihlo jedno z nedalekých měst - Litovel - tornádo. V první chvíli jsem tomu nechtěl věřit, ale bylo to tak. Sám jsem se přesvědčil, když jsme na místě dělali sociální šetření, abychom tak pomohli místní Charitě. Ta potom na tomto základě poskytovala finanční pomoc ze sbírek po celé ČR. I u nás jsme zorganizovali na tento účel sbírku, kde se sešlo celkem 13.218,- Kč. Spolupořádáme i jiné sbírky, např. pro povodněmi postižený Bangladěš - tady se jen od zaměstnanců Charity sešlo přes 17.000 Kč a od ostatních dárců dalších 14.500 Kč.

Na sklonku roku jsme naložili asi 200 banánových krabic plných oblečení na nákladák, který vypravovala Arcidiecézní charita

Olomouc na Ukrajinu.

V prosinci jsme zahájili sbírku pro tsunami postiženou Indonésii. Mimo jiné provozujeme i humanitární sklad. Zde soustředíme vybavení domácnosti, které potom poskytneme lidem v sociální nouzi či postiženým povodněmi, požárem, apod.

No a dále - nevím, jestli to patří do humanitárního či sociálního projektu, ale jeden z našich dobrovolníků dojíždí do věznice na Mírově, aby tam pracoval s místními „klienty“.

Když se to takhle sepíše, tak je teprve vidět, kolik se toho dělá...

Napiš, co je nového u vás.

Čau, Pepa

Vážení občané,

Tříkrálovou sbírku jistě není třeba představovat. Na území zábřežského děkanátu proběhla v lednu 2004 již popáté a zřejmě je již jen málo těch, kteří by se s koledující skupinkou třech králů nesetkali. Není ani divu, vždyť počet dobrovolníků, kteří se do této akce zapojují, každoročně roste. Letos bylo zaregistrováno 227 skupinek, což je opět o něco více než v předešlém roce .

Je pro úplnost uvádím, že celorepublikově Tříkrálovou sbírku zaštiťuje Sdružení Česká katolická charita a prostřednictvím této sbírky se snaží cílevědomě formovat veřejné mínění ve prospěch sociálně slabých a trpících a dále se snaží o obnovení zájmu o charitu a angažovanost lidí ve službě bližnímu v nouzi.

Tentokrát sbírka proběhla v 83 městech a obcích zábřežského děkanátu, kde se podařilo vykoledovat pěknou částku **811.654 Kč**. K těmto penězům se ještě přičetl výnos z tříkrálových složenek ve výši **23.380 Kč**, celkový výtěžek TS 2004 v našem děkanátu je tedy **835.034 Kč**. Jistě je také důležité vědět, k jakým účelům byl tento výtěžek použit. Rozdělení probíhalo podle předem daného klíče, konkrétně takto:

- 81.165 Kč** - humanitární pomoc v zahraničí (Čečensko, Ingušsko, Ukrajina, Uganda atd.);
- 121.748 Kč** - záměry Arcidiecézní charity Olomouc (centrální humanitární sklad, uprchlická problematika apod.);
- 40.583 Kč** - činnost sekretariátu SČKCH (zahraniční mise, koordinace humanitární pomoci);
- 40.583 Kč** - režijní náklady s pořádáním TS 2004 (tisk složenek, cukříky, propagace sbírky);
- 40.583 Kč** - krizový fond Arcidiecézní charity Olomouc (fond pro podporu charitních projektů v tíživé finanční situaci);
- 16.233 Kč** - nouzový fond Arcidiecézní charity Olomouc (pomoc občanům ve vážných krizích, na jejichž řešení nestačí lokální prostředky jednotlivých charit);
- 23.380 Kč** - jedná se o podíl ze složenek, celá tato částka byla použita na pomoc lidem postiženým tornádem v Litovli;
- 50.000 Kč** - pomoc při realizaci závěrečné etapy dostavby Církevního dětského domova Emanuel ve Staré Vsi u Přerova;
- 20.000 Kč** - podpora Sdružení Ochrana nenarozeného života;

100.000 Kč - přímá finanční či materiální pomoc sociálně nejslabším rodinám a jednotlivcům v nouzi;

100.000 Kč - podpora projektu Osobní asistence Charity Zábřeh;

170.559 Kč - podpora vzniku denního centra „Okýnko“ v Mohelnici, které bude sloužit spoluobčanům s kombinovaným postižením;

25.200 Kč - vybudování nouzové sociální „mininoclehárny“ v budově Charity Zábřeh;

5.000 Kč - fond akutní pomoci (okamžitá pomoc lidem v nepředvídatelných situacích, např. zakoupení jídla, základních hygienických potřeb, jízdenky do azylového zařízení apod.)

Touto cestou bych ještě jednou chtěla poděkovat Vám všem, kteří jste ke zdárnému průběhu TS 2004 přispěli - ať už jako koledníci či jako dárci. Bez Vaší pomoci bychom Tříkrálovou sbírku vůbec nedokázali zorganizovat. A pokud máte k TS nějaké připomínky, náměty, tipy na využití, atd., rádi se je od Vás dozvíme.

Zdraví Vás

Mgr. Barbora Sedláčková,
asistentka TS 2004

Ahoj Zuzko,
 díky za Tvůj dopis. Ptáš se, jak se mi líbí na Charitě. Odpověď je jednoduchá. Báječně, neměnila bych ani za nic. Jsou tu skvělí lidé, nejsme jen kolegové, ale i kamarádi. Rádi se sejdeme nejenom v práci, ale i odpoledne nebo o víkend. Třeba na začátku roku pořádáme ples. Je to pořádná zabíračka všechno zajistit a nachystat, ale když se pak všichni sejdeme, okrášlení a dobře naladěni, sál se zaplní dobře se bavícími hosty, je to prima. Charitní ples má, myslím, dobré jméno, bývá na něm pravidelně krásná květinová výzdoba a výtěžek plesu bývá použit na nějaký dobrý účel. Za ten letošní jsme „adoptovali“ školáka z Ugandy. Jmenuje se Emmanuel Ssekitoleko, je mu čtrnáct let a je napůl sirotek. Stačí 7 000 Kč a klučina může rok bezstarostně chodit do školy, dostane oblečení, sešity a školní pomůcky, nějaký praktický dárek (třeba matraci na spaní).

Ples je akce nejen pro nás, ale pro celé město. Krom toho máme i charitní „sólo akce“. Než se rozprchneme na dovolené, sejdeme se na zahradě Domovinky (což je denní centrum pro seniory), poklábosíme o všem možném, na co nebyl v běžném kalupu čas, opečeme buřtíky, ochutnáme, jaké buchty která kolegyně peče, zkrátka si to příjemně užijeme. A po prázdninách oslavíme to, že jsme se zase ve zdraví sešli, pro změnu u Paloníně (kde máme Chráněnou dílnu). Tam se tradičně opéká selátko. Palonínští nás hostili i při „vánoční besídce“. To jsme nejen užívali „světských“ radovánek, ale sešli jsme se i v promrzlém kostelíku poděkovat za uplynulý rok a poprosit o požehnání pro rok příští. Protože charita patří do církve, pořádali jsme letos i charitní pouť z Hoštejna do Jedlí, kde jsme oslavili svátek sv. Jana Křtitele.

Taky v rámci Týdne pro Charitu necháváme sloužit mši za všechny klienty, zaměstnance, příznivce a dobrodince Charity. A protože Týden pro Charitu připadl do postní doby, uspořádali jsme i křížovou cestu pro zábrěžské farníky.

Když už jsem u toho Týdne pro Charitu: pořádáme dny otevřených dveří,

abychom umožnili všem lidem nakouknout do našich zařízení, prohlédnout si, co děláme, jak to tu vypadá, kdo tu pracuje, ... Když pak potřebuji pomoc oni sami nebo někdo u jejich okolí, ví, kam se obrátit.

Jo, a taky pronajímáme chatu na Olšanských horách. Ne každému, je to pro akce s duchovní, výchovnou nebo sociální náplní a taky pro naše zaměstnance. Je tam prý krásně, na samotě, v mechu a kapradí. Ještě jsem tam nikdy nebyla, doufám, že se mi to brzo podaří napravit. Nechtělo by se Ti na jaře vyprazit na víkend do přírody?

Těším se, že se brzo ozveš. Měj se dobře.

Eva

P.S. přikládám Ti několik fotografií, na první vidíš naši bohatou tombolu, na druhé ředitele a na třetí se "cpe" náš zástupce ředitele.

Jako všechna předchozí léta tak i letos jsme byli stále nuceni hledat kompromis mezi veškerými potřebnými výdaji na straně jedné a stavem našeho bankovního účtu na straně druhé.

Výnosy

- V roce 2004 došlo k výraznému nárůstu výnosů, a to o 2 102 tis. Vzrostly tržby i dotace, naopak k mírnému poklesu došlo u ostatních výnosů a darů.

- K nárůstu tržeb došlo především přičiněním Chráněné dílny Palonín, kde došlo k navýšení téměř o třetinu (o více než milion Kč), u tržeb za zdravotní výkony oproti tomu došlo k poklesu. Příčina tkví v dlouhodobě nízké hodnotě bodu oproti stále rostoucím nákladům, v mírném poklesu počtu výkonů a ve snížení podílu déle trvajících návštěv.

- Tržby našich prodejen Krámek a Ledňáček poklesly ve srovnání s předchozím obdobím o 90 000 Kč. V těchto prodejnách byl v roce 2004 realizován projekt Popelka, který byl podporován Operačním programem Olomouckého kraje (OPOK 2004). Prodejny se staly výcvikovými pracovišti pro handicapované občany, jedné z klientek se následně po absolvování výcviku povedlo najít zaměstnání na otevřeném trhu práce.

- Vzrostl i podíl vlastní spoluúčasti klientů na poskytovaných službách.

- Díky dobrému hodnocení našich projektů nám stát poskytl dotace o 1 028 tis. vyšší než v předchozím roce. V roce 2004 jsme podávali žádosti o dotace dvěma donátorům, jednak Ministerstvu práce a sociálních věcí, které nás podporovalo již v minulých letech. Přibližně jednu třetinu dotačních prostředků letos poprvé přerозdělával Olomoucký kraj.

- Své ovoce přinesla naše snaha pravidelně a otevřeně informovat městské a obecní úřady o našem hospodaření a o rozsahu služeb poskytovaných občanům jejich města či obce. Těší nás důvěra místních zastupitelů, kteří nám ve srovnání s předchozím rokem svěřili o 150 tisíc Kč více.

- Pokles naopak nastal u darů od jednotlivců. Tento fakt bereme jako výzvu ke zlepšení naší komunikace s veřejností.

Náklady

- Náklady Charity Zábřeh vzrostly oproti předchozímu období o 3 438 tis., přičemž tento nárůst nákladů byl z 57,5 % zapříčiněn zvýšením osobních nákladů.

- V položce materiální dary jsou vyčísleny náklady na odměny pro tříkrálové koledníčky, poplatky za Adopci na dálku, reklama pro sponzory plesu...

- Zvýšení spotřeby pohonných hmot souvisí s rozšířením vozového parku o 2 automobily v roce 2004 a o jeden vůz na sklonku roku 2003. V současné

době splácíme leasing na dvě vozidla Fiat Panda. Navýšení nákladů na opravy a udržování automobilů je dáno jednak vyšší mírou jejich opotřebení, jednak vyšší nevhodností v zimním nečase na počátku roku.

- V položce opravy ostatní je zahrnuta mj. oprava schodiště a podlah v Chráněné dílně Palonín, taktéž nátěr okenních rámu v této dílně.

- Na konci roku 2003 jsme byli nuceni pronajmout skladové prostory k provozu humanitárního skladu a skladu zdravotnických pomůcek. Tím se nájemné zvýšilo cca o 50 tis. Kč ve srovnání s předchozím rokem.

- Nárůst poplatků za telefony je způsoben tím, že jsme dovybavili terénní pracovnice mobilními telefony. Zaznamenali jsme také nárůst požadavků na internetové připojení přes modem a pevnou linku (v současné době již ošetřeno bezdrátovým připojením).

- Odpisy nedobytných pohledávek - jedná se o následky nedobré počáteční spolupráce se strategickým partnerem - firmou Apolon Gastro při vzniku chráněné dílny. Část dlužné částky byla následně umořena zabaveným majetkem.

- Nejvyššího růstu dosáhly mzdové náklady, a to o 1 977 tis. Kč. Toto zvýšení mělo hned několik důvodů. Meziročně došlo ke zvýšení minimální mzdy o 500 Kč. V průběhu roku pak vstoupila v platnost nová směrnice o odměňování zaměstnanců Charity Zábřeh, v níž výše mzdy pravdivěji zohledňuje kvalifikovanost práce i míru převzaté zodpovědnosti a více se přibližuje obvyklým mzdám v daném pracovním zařazení. Dále došlo ke zvýšení fixní části mzdy a snížení její pohyblivé části. Dalším důvodem růstu mzdových nákladů je rozšíření řad charitních pracovníků. V roce 2003 byl průměrný evidenční počet zaměstnanců 71,43, zatímco v tomto roce již 86,20. Na počátku roku 2004 u nás ukončil výkon civilní služby poslední muž. Jelikož nám jeho ruce citelně chyběly, přijali jsme na místo něj do pracovně právního vztahu nového zaměstnance.

Hospodaření Charity Zábřeh za rok 2004 skončilo ztrátou ve výši 723.891,-Kč. Projekty, u kterých vznikl záporný výsledek hospodaření, byly finančně podpořeny z vlastních tržeb Charity Zábřeh za poskytované služby a rezervou z roku 2003 (612.379,- Kč). Účetní ztráta vznikla také z důvodu tvorby zákonné rezervy na opravy majetku.

Zpráva nezávislého auditora

Provedl jsem prověrku čerpání poskytnutých dotací ze státního rozpočtu České republiky na rok 2004 v souladu se zákonem č. 254/2000 Sb. o auditorech a zejména s odkazem na auditorskou směrnici číslo 14 Zpráva auditora pro zvláštní účely, vydanou Komorou auditorů ČR. Auditorské směrnice požadují naplánování a provedení auditu tak, aby auditor získal přiměřené ujištění o tom, že poskytnuté státní dotace byly čerpány v souladu s platnými předpisy.

Kontrola byla provedena jednak z titulu správnosti a oprávněnosti čerpání neinvestičních nákladů na výše uvedené akce, tak včetně kontroly výkazů vyúčtování neinvestičních dotací poskytnutých MPSV ČR a komentáře k těmto výkazům přiloženým.

Za vedení účetnictví, za jeho úplnost a správnost s ohledem na podmínky poskytnuté dotace odpovídá statutární orgán účetní jednotky.

Odpovědnost auditora je vyjádřit svůj názor na správnost vykázaného čerpání dotace ze státního rozpočtu ČR podle jednotlivých smluv včetně kontroly případné nevyčerpané dotace a jejího řádného vrácení.

Audit za rok 2004 zahrnoval výběrovým způsobem provedené ověření úplnosti a průkaznosti částek a informací uvedených ve vyúčtování neinvestiční dotace podle jednotlivých smluv. Audit rovněž zahrnoval posouzení správnosti a vhodnosti použitých účetních zásad provedených vedením společnosti a zhodnocení celkové prezentace přehledu čerpání dotace. Jsem přesvědčen, že provedený audit poskytl přiměřený podklad pro vyjádření výroku.

Podle mého názoru byly poskytnuté dotace řádně vyúčtovány a dočerpány. U prověřovaných dotací nevznikla povinnost vrácení dotace ani její části do státního rozpočtu ČR z titulu nesplnění smluvních podmínek. Přehled o vyúčtování výše uvedených dotací u právnické osoby Charita Zábřeh, IČO 42766796 se sídlem Zábřeh na Moravě ve všech významných ohledech věrně zobrazuje stav vynaložených prostředků na výše uvedené projekty včetně použití dotace ze státního rozpočtu ČR v souladu se zákony a účetními předpisy v ČR.

K prověřované problematice čerpání státních dotací v roce 2004 uplatňuji výrok

bez výhrad

Ing. Jan Glatt
Příčná 1330, Ústí nad Orlicí
nezávislý auditor - osvědčení č. 1023

V Ústí nad Orlicí, dne 1. června 2005

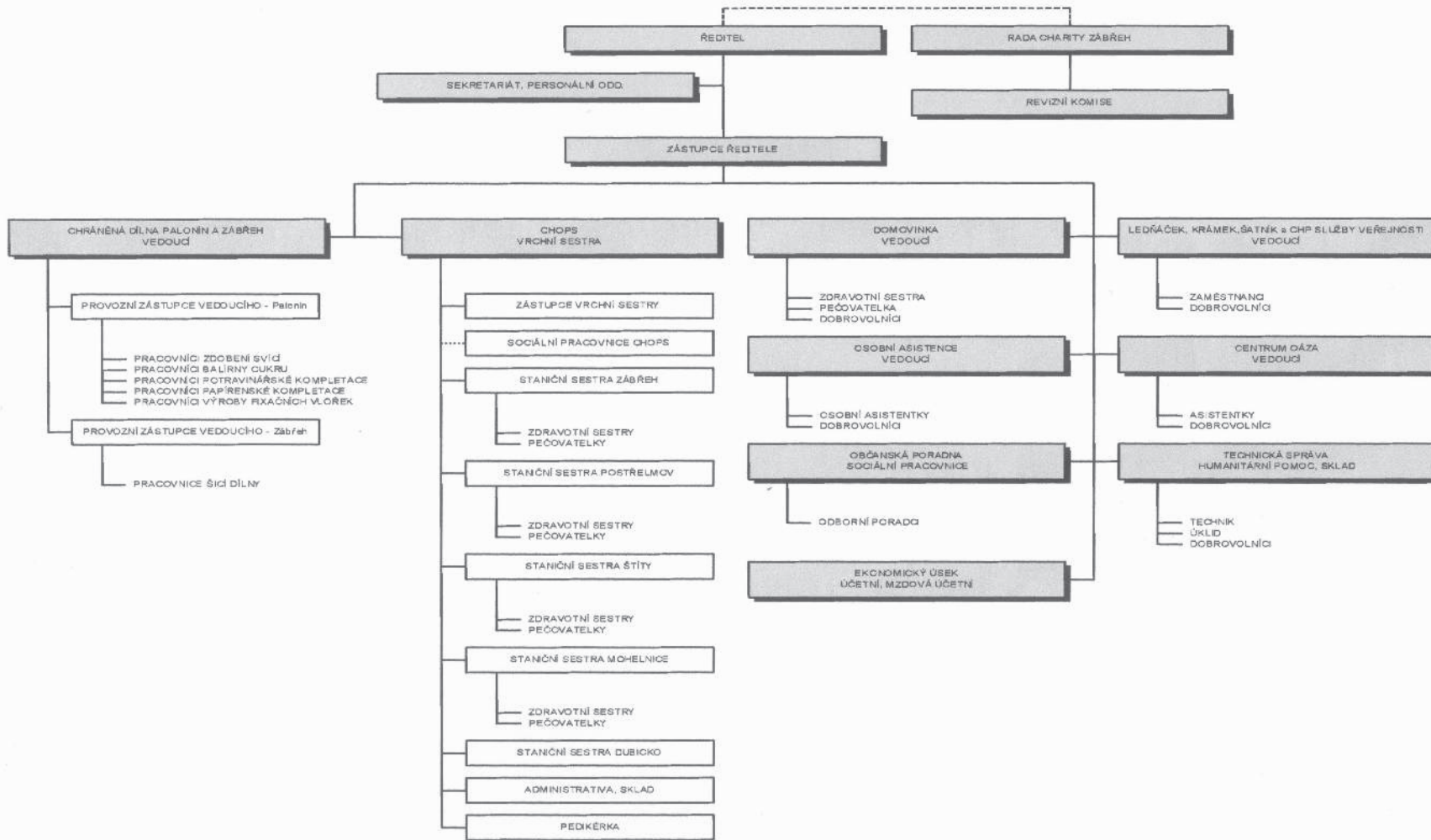
VÝNOSY CELKEM (bez investic)	18 518 151 Kč
Tržby celkem	10 612 670 Kč
- od zdravotních pojišťoven	4 140 978 Kč
- za prodané zboží	1 031 986 Kč
- od uživatelů služeb - doma	710 444 Kč
- v zařízení Charity	238 427 Kč
- za služby CHD a ostatní	4 490 835 Kč
Dotace provozní celkem	7 207 000 Kč
- od MPSV	3 353 100 Kč
- od Olomouckého kraje	1 947 000 Kč
- od Městský a Obecních úřadů	1 210 769 Kč
- od Úřadu práce	696 131 Kč
Ostatní výnosy celkem	370 976 Kč
- nájemné	47 000 Kč
- tržby z prodeje majetku	54 790 Kč
- úroky	1 812 Kč
- kursové zisky	294 Kč
- ostatní výnosy	267 080 Kč
Příspěvky (dary) celkem	327 505 Kč
- od tuzem.necírkevních organizací	183 328 Kč
- od tuzem. jednotlivců	132 929 Kč
- anonymní a přechodně neidentifikovatelné	11 248 Kč

Dotace na investice celkem	60 000 Kč
Dotace na investice od ÚP	60 000 Kč

Výdaje na investice celkem	296 266 Kč
- dopravní prostředky	296 266 Kč

NAKLADY CELKEM (bez investic)	19 242 042 Kč
Provozní náklady celkem	6 474 904 Kč
- spotřebované nákupy - potraviny	61 244 Kč
- zdravotní materiál	153 584 Kč
- úklidový materiál	40 909 Kč
- kancelářský materiál	41 772 Kč
- ostatní materiál	338 272 Kč
- materiál k výrobě	666 178 Kč
- DHIM	406 734 Kč
- materiální dary	81 763 Kč
- spotřeba - el.energie	205 823 Kč
- plyn	37 039 Kč
- vodné+stočné	41 501 Kč
- ostatní	180 091 Kč
- spotřeba pohonných hmot	432 885 Kč
- nakoupené zboží	836 806 Kč
- ostatní služby - nakupované	344 384 Kč
- školení pracovníků	70 559 Kč
- leasing	98 784 Kč
- oprava a udržování - aut	397 542 Kč
- budov	102 071 Kč
- ostatní	53 491 Kč
- cestovné	48 547 Kč
- reprezentace	15 953 Kč
- nájemné	302 230 Kč
- přepravné	8 615 Kč
- pojištění - prac.(ne z mezd)	5 232 Kč
- aut	92 058 Kč
- budov a vybavení	10 800 Kč
- poštovné	15 405 Kč
- telefony včetně mobilů	233 328 Kč
- poplatky bankám	30 259 Kč
- silniční daň	22 570 Kč
- pokuty a penále	28 802 Kč
- manka a škody	698 Kč
- odpisy	601 898 Kč
- tvorba rezervy	334 800 Kč
- odpis nedobytné pohledávky	97 379 Kč
- kursové ztráty	10 515 Kč
- poskytnuté příspěvky	253 Kč
- ostatní (prod.mat., poplatky aj.)	24 132 Kč
Osobní náklady celkem	12 767 138 Kč
- mzdové náklady	8 952 940 Kč
- odvody soc. a zdrav.pojištění	3 110 852 Kč
- OON (dohody)	246 892 Kč
- zákonné pojištění z mezd	37 732 Kč
- zákonné soc. náklady	3 493 Kč
- stravné	387 476 Kč
- civilní služba	2 754 Kč
- ostatní soc.náklady	25 000 Kč

Výsledek hospodaření 2004	-723 891 Kč
----------------------------------	--------------------

CHOPS

ošetřovatelská a pečovatelská služba

Zábřeh, Žižkova 15, tel.: 583 412 587, 736 509 441 (0)
 Mohelnice, Nádražní 9, tel.: 583 443 748, 736 509 453
 Postřelmov (zdrav.středisko), tel.: 736 509 457
 Štíty (zdrav.středisko), tel.: 583 440 132, 736 509 460
 Dubicko (zdrav.středisko), tel.: 736 509 462

Domovinka

denní centrum pro seniory

Zábřeh, Leštinská 16, tel.: 583 414 622

Centrum Oáza

denní centrum pro mentálně postižené a psychicky nemocné
 Zábřeh, Žižkova 15, tel.: 583 412 587 (kl.28)

Chráněná dílna Palonín

zaměstnání zdravotně a tělesně postižených

provozovna Palonín, Palonín 78, 789 83 Loštice, tel.fax: 583 445 901
 provozovna Zábřeh, Masarykovo nám. 7, 789 01 Zábřeh, tel.: 583 418 296

Občanská poradna

sociální, vztahové a pracovně-právní poradenství

Zábřeh, Masarykovo nám.7, tel.: 583 412 589

Středisko osobní asistence

dopomoc k soběstačnosti a samostatnosti

Zábřeh, Žižkova 15, tel.: 583 412 587

Humanitární pomoc

potřebným doma i v zahraničí

Zábřeh, Žižkova 15, tel.: 583 412 587

Tříkrálová sbírka a Koruna denně

pomozte nám pomáhat

Zábřeh, Žižkova 15, tel.: 583 412 587

Služby veřejnosti

veřejné WC, informace o jízdách řádech

Zábřeh, Valová 5, tel.: 583 412 587 (kl.38)

Ledňáček

prodejna nejen cukrovinek

Zábřeh, Žižkova 17, tel.: 583 412 587 (kl.26)

Naši dárci a sponzoři

paní Bairovová
paní Berková
Štefan a Miroslava Benkeovi
paní Bracháčková
pan Demchuk Andrey
pan Drozd Miroslav
pan František Langr
paní Frietscherová Marie
paní Hangurbadžová
paní Heckelová
pan Hejkrlík
paní Hýblová
paní Ing.Jendřejková
paní Janků Alena
pan Jiří Zbožínek
paní Joklová Ludmila
paní Klimešová
pan Konečný
pan Kouřil
paní Kouřilová
paní Kupková
paní Kvapilková
pan Lebduška J.
pan Léhar
paní Léharová
pan Lehnert František
paní Linhartová

Město Loštice
Město Mohelnice
Město Zábřeh
Obec Bohuslavice

paní Macáková Ludmila
Mgr.Lubomír Smysl
paní Minářová
paní Nezbedová Anna
paní Novotná Miroslava
občané obce Chromeč

pan Obšil Josef
pan Opravil Jaroslav
pan Chaloupka
pan Lazebníček
pan Pastnek

Obec Brníčko
Obec Drozdov
Obec Hoštejn
Obec Hrabová
Obec Jakubovice
Obec Jestřebí
Obec Klopina
Obec Kolšov
Obec Krchleby
Obec Lesnice
Obec Leština
Obec Lukavice

paní Kobzová
paní Pěničková
pan Pěnička
pan Raška Petr
pan Rybníkář Milan
paní Sedláková
paní Sekaninová Anna
paní Seligerová
pan Sommer
pan Steink
pan Stenzel
paní Stenzlová
pan Stražil Jan
pan Svačina
paní Šebestová
pan Šnajdr
pan Tejkal Pavel
pan Vašíček

Obec Maletín
Obec Mírov
Obec Moravičany
Obec Nemile
Obec Palonín
Obec Písařov
Obec Postřelmůvek
Obec Rájec
Obec Rovensko
Obec Stavenice
Obec Svěbohov
Obec Vyšehoří

pan Večeř Antonín
pan Vénos
Vilibald a Marie Žaliovi
pan Volek
paní Volková Milada
paní Vyhlídalová Lenka
pan Weiser
paní Zahradníčková

Marie Heclová
Alena Boudová
Migdelisa Rodriguez
Marie Krieglerová
Květoslava Kubálková

A.W.s.r.o.
RPS Rýznar
Vápenka Vitošov
Genoservis a.s.
Charita Olomouc
Honební společenstvo Jestřebí
ZŠ Rovensko
MBG. spol.s r.o.
PP spol s r.o. Zábřeh Zd.Petr
Agrodružstvo Zábřeh

Marie Hýblová
Anna Kapusníková
Eva Bracháčková
Marie Krillová
Jan Kleibl
Marta Kleiblová
Anna Holčáková
Marie Friedlová
Anna Minářová
Jiřina Rýznarová
Marie Nejedlá
Anna Voráčová
Františka Šenkyříková
Jan Hampl
Veronika Suralová
Marie Husárková
Miroslava Krňávková
Ludmila Ryšavá
Stanislava Minářová
Ladislav Štusák
Václav Bartoš
Alois Erenberger
Štěpánka Janků
Jana Pelikánová

Děkujeme

zde uvedeným i neuvedeným dobrodincům!